

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB "A1" 2018-02-19 PRAŠYMO**

2018 m. kovo 30 d. Nr. S-58 (7p-13/2018)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Galiauskaitės
Martyno Endrijaičio
Rasos Stravinskaitės – pranešėja
Andriaus Veniaus
Vilmos Vildžiūnaitės
Ramutei Matkevičienei
E. J.

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių administratoriaus atstovei
mokesčių mokėtojai nedalyvaujant

2018 m. kovo 13 d. posėdyje išnaginėjusi UAB "A1" (toliau – Pareiškėja) 2018-02-19 prašymą atnaujinti skundo padavimo terminą Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2017-01-30 sprendimui Nr. 69-8 apskūsti, n u s t a t ė:

Inspekcija 2017-01-30 sprendimu Nr. 69-8 pakeitė Kauno apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Kauno AVMI) 2016-10-26 sprendimą Nr. (04.7.2) FR0682-628 ir nurodė Pareiškėjai sumokėti į biudžetą 19878,20 Eur pridėtinės vertės mokestį (toliau – PVM), 4344,60 Eur PVM delspinigius, 5963 Eur PVM baudą, 3577,66 Eur gyventojų pajamų mokestį (toliau – GPM), 597,83 Eur GPM delspinigius, 1073 Eur GPM baudą, 25,18 Eur įmokas į Garantinį fondą (toliau – įmokos į GF), 1,59 Eur įmokų į GF delspinigius, 8 Eur įmokų į GF baudą, pavedė Kauno AVMI atlikti pakartotinį GPM apskaičiavimo patikrinimą už 2012–2014 m. laikotarpį.

Inspekcija nurodytąjį sprendimą registruotu laišku (perduota paštui 2017-01-31, registruotos siuntos Nr. RN272503453LT) išsiuntė Pareiškėjai jos 2016-11-22 skunde, kuris buvo pateiktas Inspekcijai, nurodytu adresu: (duomenys neskelbtini).

Pareiškėja 2018-02-19 prašyme nurodo, jog Kauno AVMI, išnaginėjusi patikrinimo aktą ir kitą su patikrinimu susijusią medžiagą bei pateiktas Pareiškėjos pastabas, 2016-10-26 priėmė sprendimą Nr. (04.7.2)-FR0682-628, kurį Pareiškėja 2016-11-22 skundu apskundė centriniam mokesčių administratoriui. Nesulaukusi iš Inspekcijos jokio sprendimo, Pareiškėja atstovaujanti advokatė V. K. raštiškai kreipėsi į Inspekciją dėl priimto sprendimo pateikimo.

2018-01-31 elektroniniu paštu gavo iš Inspekcijos sprendimą Nr. 69-8, priimtą išnagrinėjus Pareiškėjos 2016-11-22 skundą.

Pareiškėja skunde cituoja 2004-04-13 Mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 (toliau – MAĮ) 151 straipsnio, 152 str. 2 dalies nuostatas. Nurodo, kad Pareiškėjai Inspekcijos sprendimas Nr. 69-8 buvo išsiųstas elektroniniu paštu 2018-01-31 ir Pareiškėja jį gavo 2018-01-31. Inspekcija prie sprendimo atsiuntė ir pranešimą Nr. (24.6-31-5)-R-643, kuriame apibūdino savo veiksmus dėl sprendimo Pareiškėjai laiku neįteikimo. Pranešime nurodė, kad 2017-01-30 sprendimas Nr. 69-8 Pareiškėjai buvo išsiųstas registruotu laišku, skunde nurodytu adresu: (duomenys neskelbtini), tačiau grįžo atgal su žyma „neatsiėmė pašte per siuntos saugojimo terminą“. Inspekcija sprendimą Pareiškėjai pakartotinai siuntė Pareiškėjos VĮ Registrų centrui nurodytu adresu: (duomenys neskelbtini). Sprendimas pakartotinai grįžo neįteiktas su žyma „neatsiėmė pašte per siuntos saugojimo terminą“.

Pareiškėja skunde taip pat cituoja MAĮ 149, 164 straipsnių nuostatas. Teigia, jog, nesutikdama su Inspekcijos 2017-01-30 sprendimu Nr. 69-8, ji parengė skundą Komisijai. Tačiau, atsižvelgdama į Inspekcijos nurodytas aplinkybes dėl sprendimo Pareiškėjai laiku neįteikimo ir MAĮ nuostatas, nurodo teikianti atskirą prašymą prie skundo dėl nepripažinimo laikyti skundą paduotu praleidus jo padavimo terminą, o pripažinus, jog skundo padavimo terminas yra praleistas, šį terminą atnaujinti, pripažįstant, jog terminas buvo praleistas dėl svarbių priežasčių (MAĮ 152 str. 3 dalis).

Prašyme nurodoma, jog Pareiškėjos buveinės adresas (duomenys neskelbtini) nesikeitė, nes Alytaus apylinkės teismo Alytaus rūmuose yra nagrinėjama baudžiamoji byla Nr. 1-213-791/2017 dėl Pareiškėjos veiklos vietoje padaryto nusikaltimo, kurio metu buvo pasisavinti įmonės dokumentai, įranga, baldai, kitas turtas. Pareiškėja teikė mokesčių administratoriui paaiškinimus, kad dėl jai priklausančių buhalterinės apskaitos duomenų, turto, alkoholinių prekių likučių iki šiol vyksta ikiteisminis tyrimas pagal BK 294 straipsnyje numatytos nusikalstamos veikos požymius. Vykstant ikiteisminiam tyrimui, o šiuo metu nagrinėjant baudžiamąją bylą Pareiškėja jokių buveinės adreso pakeitimų nedarė, o paštu siunčiamų dokumentų negavo ne dėl nuo jos priklausančių priežasčių, o dėl kitų asmenų nusikalstamos veikos. Pareiškėja teikė skundą per atstovę advokatę V. K. bei tikėjosi gauti procesinį sprendimą advokato nurodytais kontaktais. Dėl skundo išnagrinėjimo į mokesčių administratorių nesikreipė, nes Pareiškėją toliau tikrino mokesčių administratoriaus darbuotojai. Todėl Pareiškėjai nekilo įtarimų, kad jos atžvilgiu jau yra priimtas Inspekcijos sprendimas. Pareiškėjos duomenimis, mokesčių administratorius susipažino su ikiteisminio tyrimo medžiaga ir disponavo duomenimis, kad jos turtas, dokumentai buvo užvaldyti patalpas naujai įsigijusių asmenų. Alytaus apylinkės teismo Alytaus rūmų žinioje nagrinėjamoje byloje kaltinimai dėl Pareiškėjos turto ir duomenų užvaldymo savavaldžiaujant pareikšti konkrečiam asmeniui, o Pareiškėja pripažinta nukentėjusiąja ir civiline ieškove.

Vadovaujantis MAĮ 36 str. 6 ir 12 punktais, 144, 149, 152, 164 straipsniais, 165 str. 2 dalimi, Pareiškėja prašo jos skundo padavimo terminą laikyti nepraleistu, pripažinus skundo padavimo terminą praleistu, šį terminą atnaujinti pripažįstant, kad jis buvo praleistas dėl svarbios priežasties.

Komisija konstatuoja, kad Pareiškėjos 2018-02-19 prašymas netenkinamas.

MAĮ 152 str. 2 dalyje nustatyta, kad skundas Komisijai turi būti paduodamas raštu ne vėliau kaip per 20 dienų nuo centrinio mokesčių administratoriaus skundžiamo sprendimo įteikimo mokesčių mokėtojui arba per 20 dienų nuo termino sprendimui dėl mokestinio ginčo priimti pasibaigimo dienos. Minėto straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad mokesčių mokėtojui, praleidusiam skundo padavimo terminą dėl priežasčių, kurias ikiteisminė mokestinį ginčą nagrinėjanti institucija pripažįsta svarbiomis, šis terminas minėtos institucijos sprendimu gali būti atnaujintas.

Iš minėto teisinio reglamentavimo matyti, kad būtina sąlyga praleistam terminui atnaujinti yra tai, jog turi egzistuoti svarbios priežastys, kurios sutrukdė asmeniui nustatytu

laiku paduoti skundą dėl atitinkamo centrinio mokesčių administratoriaus sprendimo. MAĮ nėra pateiktas sąrašas aplinkybių, kurioms esant būtų suteikta galimybė atnaujinti praleistą terminą skundai paduoti. Tai ikiteisminei mokestinį ginčą nagrinėjančiai institucijai įstatymų leidėjo suteikta diskrecijos teisė (MAĮ 152 str. 3 dalis).

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT), aiškindamas MAĮ 152 str. 3 dalies nuostatas, savo praktikoje ne kartą yra pažymėjęs, kad viešojo administravimo subjektas, atsižvelgdamas į pateiktus įrodymus, nurodytas aplinkybes, vertina, ar yra pakankamas pagrindas suteikti teisę, kuria nepasinaudota per nustatytą laiką, t. y. teisę apskusti mokesčių administratoriaus sprendimą ir taip pradėti mokestinį ginčą. Toks vertinimas turi būti atliekamas pagal vidinį viešojo administravimo subjekto įsitikinimą, pagrįstą išsamiu ir objektyviu visų aplinkybių išnagrinėjimu, vadovaujantis įstatymu, taip pat teisingumo ir protingumo kriterijais, paisant administracinių teismų formuojamos praktikos šios kategorijos arba analogiškose bylose (pavyzdžiui: 2010-11-08 sprendimas adm. byloje Nr. A⁵⁵⁶-1154/10; 2012-01-23 nutartis adm. byloje Nr. A²⁶¹-147/2012; 2015-03-17 sprendimas adm. byloje Nr. A-317-143/2015).

LVAT, spręsdamas praleisto termino atnaujinimo klausimus pagal Administracinių bylų teisenos įstatymo nuostatas, savo praktikoje taip pat yra konstatavęs, jog įstatymų leidėjas, nustatydamas terminus procesiniams veiksams atlikti, siekia užtikrinti teisių santykių stabilumą, todėl praleistas terminas gali būti atnaujinamas tik išimtiniais atvejais, jeigu jo praleidimo priežastys tikrai buvo svarbios, ekstraordinarios (2012-09-19 LVAT praktikos, taikant Administracinių bylų teisenos įstatymo normas, apibendrinimo, publikuoto: „Administracinė jurisprudencija“, 2012, Nr. 23, 63 punktas; LVAT 2013-07-03 nutartis adm. byloje Nr. AS⁴⁹²-323/2013). Pareiškėjas visus teiginius dėl termino praleidimo privalo pagrįsti objektyviais duomenimis (LVAT 2011-06-03 nutartis adm. byloje Nr. TA⁸⁵⁸-44/2011; 2012-04-06 nutartis adm. byloje Nr. TA⁴⁹²-6/2012).

Pagal LVAT praktiką svarbios priežastys, dėl kurios praleistas skundo padavimo terminas, sąvoka aiškinama kaip apimanti tik išskirtines, objektyvias, nuo skundą paduodančio asmens valios nepriklausiusias aplinkybes (LVAT praktikos, taikant išankstinio ginčų nagrinėjimo ne per teismą tvarką reglamentuojančias teisės normas, apibendrinimo (I dalis), publikuoto: „Administracinė jurisprudencija“, 2010, Nr. 19, 2.9. skyrius). Pastebėtina, kad vertinimas, ar terminas kreiptis teisminės gynybos praleistas dėl svarbių priežasčių, labai priklauso nuo nagrinėjamo atvejo aplinkybių. Sprendžiant termino atnaujinimo klausimą, taip pat yra atsižvelgiama į svarbių aplinkybių atsiradimo momentą, jų egzistavimo trukmę, į tai, ar asmuo, išnykus minėtoms aplinkybėms, kreipėsi į teismą per protingą laiko tarpą. Taip pat vertintina, ar asmuo buvo pakankamai atidus, sąžiningas, ar, priešingai, savo teises įgyvendino nerūpestingai, aplaidžiai. Šia prasme kiekvienam konkrečiam atvejui taikytini ne vidutiniai, o individualūs sąžiningo, atidus bei rūpestingo elgesio standartai (LVAT 2007-09-19 nutartis adm. byloje Nr. A⁵⁵⁶-573/2007; 2010-08-30 nutartis adm. byloje Nr. A⁴³⁸-757/2010; 2014-04-02 nutartis adm. byloje Nr. A²⁶¹-347/2014, 2017-03-30 nutartis adm. byloje Nr. eA-1243-438/2017).

Komisija, įvertinusi bylos medžiagą, atsižvelgdama į LVAT praktiką nagrinėjamam ginčui aktualiais klausimais, konstatuoja, jog nagrinėjamoje byloje nenustatytos aplinkybės, suteikiančios teisę atnaujinti Pareiškėjos skundo dėl Inspekcijos 2017-01-30 sprendimo Nr. 69-8 padavimo terminą.

Iš bylos medžiagos matyti, jog Inspekcijos 2017-01-30 sprendimas Nr. 69-8 2017-01-31 buvo išsiųstas Pareiškėjai jos 2016-11-22 skunde, adresuotame centriniam mokesčių administratoriui, nurodytu adresu: (duomenys neskelbtini). Sprendimas buvo siųstas registruota pašto siunta Nr. RN272503453LT (Inspekcijos paštui 2017-01-31 perduotų siuntų sąrašas Nr. 20 su pašto datos spaudu, AB Lietuvos pašto registruotų siuntų sąrašas Nr. 57-58-21121), kaip tai numato MAĮ 164 str. 1 d. 2 punktas. Remiantis MAĮ 164 str. 3 dalimi, Inspekcijos sprendimo įteikimo Pareiškėjai diena laikytina penkta darbo diena, einanti po 2017-01-31, t. y. 2017-02-07. Terminas Inspekcijos 2017-01-30 sprendimui Nr. 69-8 apskusti

skaičiuojamas nuo 2017-02-08 ir pasibaigia 2017-02-27 (imtinai). Pareiškėja skundą Komisijai padavė 2018-02-20, t. y. praleidusi MAĮ 152 str. 2 dalyje nustatytą skundo dėl centrinio mokesčių administratoriaus sprendimo padavimo terminą.

Pareiškėja Komisijai pateiktame prašyme nurodo su Inspekcijos 2017-01-30 sprendimu Nr. 69-8 susipažinusi, kai ji 2018-01-31 gavo elektroniniu paštu, skundo padavimo terminą skaičiuoja nuo šios datos ir mano, kad terminas nėra praleistas. Tačiau Komisijai manant, kad yra praleistas skundo dėl Inspekcijos 2017-01-30 sprendimo Nr. 69-8 padavimo terminas, prašo terminą skundai paduoti atnaujinti kaip praleistą dėl svarbių priežasčių. Svarbiomis termino praleidimo priežastimis Pareiškėja nurodo aplinkybes, jog jos buveinės adresas (duomenys neskelbtini) nesikeitė, nes Alytaus apylinkės teismo Alytaus rūmuose yra nagrinėjama baudžiamoji byla Nr. 1-213-791/2017 dėl Pareiškėjos veiklos vietoje padaryto nusikaltimo, kurio metu buvo pasisavinti įmonės dokumentai, įranga, baldai, kitas turtas. Pareiškėja jokių buveinės adreso pakeitimų neatliko, o paštu siunčiamų dokumentų negavo ne dėl nuo jos priklausiančių priežasčių, o dėl kitų asmenų nusikalstamos veikos. Pareiškėja teikė skundą per atstovę advokatę V. K. bei tikėjosi gauti procesinį sprendimą advokato nurodytais kontaktais. Dėl skundo išnagrinėjimo į mokesčių administratorių nesikreipė, nes Pareiškėją toliau tikrino mokesčių administratoriaus darbuotojai. Todėl Pareiškėjai nekilo įtarimų, kad jos atžvilgiu jau yra priimtas Inspekcijos sprendimas.

Komisija, vertindama Pareiškėjos nurodytas aplinkybes, pažymi, jog iš byloje esančios medžiagos matyti, kad Inspekcijos 2017-01-30 sprendimas Nr. 69-8 2017-01-31 buvo išsiųstas Pareiškėjai jos 2016-11-22 skunde, adresuotame centriniam mokesčių administratoriui, nurodytu adresu: (duomenys neskelbtini). Sprendimas buvo siųstas registruota pašto siunta Nr. RN272503453LT, kuri, nepavykus jos įteikti gavėjai, buvo grąžinta Inspekcijai. Taigi, Inspekcija 2017-01-30 sprendimą Nr. 69-8 Pareiškėjai išsiuntė vienu iš MAĮ 164 straipnyje reglamentuotų dokumentų mokesčių mokėtojui įteikimo būdų – siunčiant registruotu laišku. Pagal MAĮ 164 str. 3 dalies nuostatas registruotu laišku dokumentai siunčiami pagal mokesčių mokėtojo registre nurodytą mokesčių mokėtojo adresą arba *mokesčių mokėtojo nurodytą adresą korespondencijai gauti*. Tais atvejais, kai minėtų duomenų mokesčių administratorius neturi, dokumentai siunčiami pagal atitinkamame registre nurodytą mokesčių mokėtojo adresą. Mokesčių administratorius, išsiųsdamas sprendimą Pareiškėjai registruota pašto siunta jos skunde nurodytu adresu, elgėsi palankiausiu mokesčių mokėtojui būdu. Ir nors siunta, nepavykus jos įteikti gavėjai, buvo grąžinta Inspekcijai (paštui nurodžius grąžinimo priežastį: „neatsiėmė pašte per siuntos saugojimo terminą“), mokesčių administratorius neprivalėjo pakartotinai įteikinti skundžiamo sprendimo Pareiškėjai, nes jis jau buvo įteiktas MAĮ nustatyta tvarka (LVAT 2017-12-28 nutartis adm. byloje Nr. eA-2563-575/2017). Taigi, Pareiškėjos prašyme dėstomi argumentai tvirtinant, jog mokesčių administratoriaus veiksmai dėl sprendimo Pareiškėjai laiku neįteikimo buvo netinkami, atmestini kaip nepagrįsti.

Duomenų apie tai, jog Pareiškėjos adresas mokestinį ginčą nagrinėjant centrinio mokesčių administratoriaus įstaigoje būtų pasikeitęs, byloje nėra (pagal MAĮ 149 straipsnį mokesčių mokėtojas privalo pranešti ikiteisminei mokestinį ginčą nagrinėjančiai institucijai apie savo adreso pasikeitimą mokestinio ginčo proceso metu). Be to, Pareiškėjos atstovė advokatė V. K. prašyme Komisijai tvirtina, jog ji pasirašė Pareiškėjos vardu pateiktą skundą Inspekcijai ir todėl tikėjosi gauti procesinį sprendimą advokatės nurodytais kontaktais. Tačiau pažymėtina, jog jokio kito adreso korespondencijai, kuriuo Pareiškėjos atstovė būtų pageidavusi gauti Inspekcijos sprendimą, 2016-11-22 skunde nurodyta nėra.

Atsižvelgiant į išdėstytas aplinkybes, patvirtinančias, jog Inspekcijos 2017-01-30 sprendimas Nr. 69-8 pagal aukščiau nurodytas MAĮ nuostatas buvo tinkamai išsiųstas ir laikomas įteiktu Pareiškėjai, sprendžiant termino skundai paduoti atnaujinimo klausimą vertintina, ar Pareiškėjos elgesys siekiant įgyvendinti savo teisę apskusti Inspekcijos sprendimą neturi aplaidumo ar piktnaudžiavimo jai suteiktomis teisėmis požymių.

Iš bylos medžiagos matyti, jog Pareiškėjos atstovė advokatė V. K. dėl Inspekcijai paduoto 2016-11-22 skundo (Kauno AVMI skundas gautas 2016-11-28) dėl Kauno AVMI 2016-10-26 sprendimo Nr. (04.7.2) FR0682-628 nagrinėjimo eigos ir priimto sprendimo pasidomėjo praėjus daugiau nei metams po skundo padavimo, kai 2018-01-23 elektroniniu laišku kreipėsi į Inspekciją. Pareiškėjai bendraujant su mokesčių administratoriumi atstovauja profesionali teisininkė – advokatė, todėl Komisija sprendžia, jog Pareiškėjai (jos atstovei) yra žinomi MAĮ įtvirtinti skundo dėl mokestinio ginčo išnagrinėjimo centriniame mokesčių administratoriuje terminai. Pagal MAĮ 154 str. 3 dalį centrinis mokesčių administratorius turi priimti sprendimą dėl skundo dėl mokestinio ginčo per 30 (arba 60) dienų nuo jo gavimo dienos, o MAĮ 152 str. 2 dalis skundo Komisijai padavimo terminą sieja ir su termino, per kurį centrinis mokesčių administratorius turi priimti sprendimą dėl mokestinio ginčo, pasibaigimo diena. Taigi vertintina, jog Pareiškėjos atstovė, 2016-11-28 pateikusi skundą centriniam mokesčių administratoriui, praėjus 30 (60) dienų nuo jo pateikimo, galėjo pasidomėti skundo nagrinėjimo eiga ir priimtu sprendimu, tačiau tai padarė praėjus daugiau nei metams po skundo pateikimo. Svarbių priežasčių, sutrukdžiusių laiku pasidomėti skundo nagrinėjimu ir bylos baigtimi, Pareiškėja (jos atstovė) nenurodė. Be to, iš bylos medžiagos matyti, jog Kauno AVMI 2016-12-22 išrašė pavidimą tikrinti Pareiškėją Nr. FR0773-3114, kuris 2016-12-27 buvo patalpintas portale „Mano VMI“ ir su kuriuo Pareiškėja susipažino 2017-01-03. Pareiškėja prašyme Komisijai pati pripažįsta, jog ją ir toliau tikrino mokesčių administratoriaus pareigūnai. Mokesčių administratoriaus pareigūnė nurodė, jog pakartotinio patikrinimo metu patikrinimą atliekanti darbuotoja bendravo su Pareiškėjos direktoriumi. Taigi, visos šios aplinkybės patvirtina, jog Pareiškėja, žinodama, kad jos atžvilgiu atliekamas pakartotinis mokestinis patikrinimas, šio patikrinimo metu bendraudama su mokesčių administratoriaus darbuotojais, turėjo galimybę pasidomėti jos paduoto skundo nagrinėjimo eiga, priimtu sprendimu, tačiau to nedarė.

Komisijos vertinimu, nustatytos aukščiau aprašytos aplinkybės sudaro pagrindą teigti, jog Pareiškėja, siekdama įgyvendinti savo teisę apskūsti Inspekcijos sprendimą, nebuvo pakankamai rūpestinga, sąžininga ir atidi. Sąžiningumo, rūpestingumo ir atidumo imperatyvai neatsiejami nuo reikalavimo aktyviai siekti savo pažeistų teisių gynimo. Šio reikalavimo neatitinka suinteresuoto asmens pasyvumas ir procesinis neveikimas. Be to, asmenys, inicijuodami ginčą, turi ne tik teises, bet ir pareigas, tokias kaip: sąžiningai naudotis ir nepiktnaudžiauti jiems priklausančiomis procesinėmis teisėmis, rūpintis greitu bylos išnagrinėjimu, rūpestingai ir laiku pateikti įrodymus ir argumentus. LVAT ne kartą akcentavo, kad pareiškėjas, siekdamas aktyviai ginti savo teises ir interesus, gali domėtis administracinės bylos baigtimi, kreiptis į teismą dėl tokios informacijos jam suteikimo, teismo sprendimo nuorašo gavimo kitokiu, greitesniu būdu nei paštas (pavyzdžiui, faksimiliniu laišku) ir tokiu būdu parengti bei paduoti apeliacinį skundą teismui iki įstatymo nustatyto apskundimo termino pabaigos (pavyzdžiui: 2012-02-17 nutartis adm. byloje Nr. TA¹⁴⁶-21/2012; 2013-07-03 nutartis administracinėje byloje Nr. AS⁴⁹²-323/2013).

Komisija, įvertinusi išdėstytas aplinkybes, sprendžia, kad termino pateikti skundą Komisijai dėl Inspekcijos sprendimo praleidimą lėmė ne objektyvios, nuo asmens valios nepriklausios aplinkybės, o Pareiškėjos pasirinktas pasyvus elgesys bei nerūpestingumas ir neatidumas. Todėl Pareiškėjos prašymas atnaujinti praleistą terminą skundui dėl Inspekcijos 2017-01-30 sprendimo Nr. 69-8 paduoti netenkintinas, šis Pareiškėjos skundas laikytinas nepaduotu ir grąžintinas Pareiškėjai.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 152 str. 5 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Neatnaujinti termino Pareiškėjos skundui dėl Inspekcijos 2017-01-30 sprendimo Nr. 69-8 paduoti.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 152 str. 7 dalį ir Administracinių bylų teisenos įstatymo 28 str. 1 dalį mokesčio mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Skundas teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per vieną mėnesį po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo gavimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Vilma Vildžiūnaitė